

ODWRACANIE MACIERZY I INJEKTYWNOŚĆ ENDOMORFIZMÓW

Piotr M. Hajac
Uniwersytet Warszawski

Wykład 16, 28.02.2014

Typeset by Jakub Szczepanik.

Odwracanie macierzy to podawanie rozwiązań układów równań liniowych. Ze wzoru $\det(AB) = \det(A)\det(B)$ wnioskujemy natychmiast, że wyznacznik macierzy odwracalnej musi być odwracalny:

$$1 = \det(I) = \det(AA^{-1}) = \det(A)\det(A^{-1}) = \det(A^{-1})\det(A).$$

Okazuje się, że przeciwna implikacja też jest prawdziwa. Przy pomocy $\det(A)^{-1}$ możemy napisać jawny wzór na A^{-1} . W tym celu zdefiniujemy najpierw:

- 1 Dopełnieniem algebraicznym elementu A_{ij} macierzy $A \in M_n(k)$ nazywamy wyznacznik macierzy $(n-1) \times (n-1)$ otrzymanej przez skreślenie i -tego wiersza i j -ej kolumny pomnożony przez $(-1)^{i+j}$.
- 2 Macierzą transponowaną do macierzy A nazywamy macierz A^t zdefiniowaną przez $A_{ij}^t = A_{ji}, \forall i, j \in \{1, \dots, n\}$. Zauważmy, że definicja A^t nie potrzebuje żadnych warunków na macierz A .

Rozwinięcie Laplace'a

$\forall A \in M_n(k), i \in \{1, \dots, n\} : \det(A) = \sum_{j=1}^n A_{ji} \tilde{A}_{ji}$, gdzie \tilde{A}_{ji} to dopełnienie algebraiczne (cofactor) A_{ji} .

Dowód:

$$\begin{aligned}
 \det(A) &= \det(A_1, \dots, A_n) = \det(A_1, \dots, \sum_{j=1}^n e_j A_{ji}, \dots, A_n) \\
 &= (-1)^{i-1} \sum_{j=1}^n A_{ji} \det(e_j, A_1, \dots, A_{i-1}, A_{i+1}, \dots, A_n) \\
 &= (-1)^{i-1} \sum_{j=1}^n A_{ji} \det(e_j, A_1 - e_j A_{j1}, \overset{i}{\underset{j}{\vdots}}, A_n - e_j A_{jn}) \\
 &= (-1)^{i-1} \sum_{j=1}^n A_{ji} (-1)^{j-1} \det \begin{pmatrix} 1 & 0 & & \\ 0 & A & \underset{j}{\vdots} & \underset{i}{\vdots} \end{pmatrix} \\
 &= \sum_{j=1}^n (-1)^{i+j} A_{ji} \sum_{\substack{\sigma \in S_n \\ \sigma(1)=1}} \operatorname{sgn}(\sigma) \prod_{k=1}^n \begin{pmatrix} 1 & 0 & & \\ 0 & A & \underset{j}{\vdots} & \underset{i}{\vdots} \end{pmatrix}_{k\sigma(k)} \\
 &= \sum_{j=1}^n A_{ji} (-1)^{i+j} \sum_{\chi \in S_{n-1}} \operatorname{sgn}(\chi) \prod_{k=1}^{n-1} \begin{pmatrix} A & \underset{j}{\vdots} & \underset{i}{\vdots} \end{pmatrix}_{k\chi(k)} = \sum_{j=1}^n A_{ji} \tilde{A}_{ji}. \quad \blacksquare
 \end{aligned}$$

Wniosek (Rozwinięcie Laplace'a względem wiersza)

$$\begin{aligned}
 \det(A) &= \det(A^t) = \sum_{j=1}^k A_{ji}^t (-1)^{j+i} \det \left(A^t \begin{array}{c} j \\ \checkmark \\ i \\ \checkmark \end{array} \right) \\
 &= \sum_{j=1}^n A_{ij} (-1)^{i+j} \det \left(\left(A \begin{array}{c} j \\ \checkmark \\ i \\ \checkmark \end{array} \right)^t \right) \\
 &= \sum_{j=1}^n A_{ij} (-1)^{i+j} \det \left(A \begin{array}{c} j \\ \checkmark \\ i \\ \checkmark \end{array} \right) = \sum_{j=1}^n A_{ij} \tilde{A}_{ij}.
 \end{aligned}$$

Twierdzenie

$$\exists \det(A)^{-1} \Rightarrow A^{-1} := \frac{\tilde{A}^t}{\det(A)}$$

Dowód: Z dowodu rozwinięcia Laplace'a mamy

$$\tilde{A}_{ki} = \det(A_1, \dots, A_{i-1}, e_k, A_{i+1}, \dots, A_n).$$

Podstawiając ten wzór otrzymujemy

$$\begin{aligned} (A^{-1}A)_{ij} &= \det(A)^{-1} \sum_{k=1}^n \tilde{A}_{ik}^t A_{kj} = \det(A)^{-1} \sum_{k=1}^n \tilde{A}_{ki} A_{kj} \\ &= \det(A)^{-1} \det(A_1, \dots, A_{i-1}, \sum_{k=1}^n e_k A_{kj}, A_{i+1}, \dots, A_n) \\ &= \det(A)^{-1} \det(A_1, \dots, A_{i-1}, A_j, A_{i+1}, \dots, A_n) = \delta_{ij}. \end{aligned}$$

Zatem $A^{-1}A = I$. Ponieważ $\det(A^t) = \det(A)$, mamy też

$(A^t)^{-1}A^t = I$. Stąd $A((A^t)^{-1})^t = I$. Wreszcie

$$A^{-1} = A^{-1}I = A^{-1}A((A^t)^{-1})^t = ((A^t)^{-1})^t. \quad \blacksquare$$

Przykład

$$\begin{aligned} \frac{a}{c} \frac{b}{d}^{-1} &= \frac{1}{ad-bc} \begin{pmatrix} d & -b \\ -c & a \end{pmatrix}. \text{ Zaiste,} \\ \frac{1}{ad-bc} \begin{pmatrix} d & -b & a & b \\ -c & a & c & d \end{pmatrix} &= \frac{1}{ad-bc} \left(\begin{array}{cc|cc} da-bc & db-bd & & \\ -ca+ac & -cb+ad & & \end{array} \right) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \text{ oraz} \\ \frac{1}{ad-bc} \begin{pmatrix} a & b & d & -b \\ c & d & -c & a \end{pmatrix} &= \frac{1}{ad-bc} \left(\begin{array}{cc|cc} ad-bc & -ab+ba & & \\ cd-dc & -cb+da & & \end{array} \right) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Uwaga: Wyznacznik jest homomorfizmem z grupy $\text{Aut}(V)$ w grupę wszystkich odwracalnych elementów pierścienia k . Jeśli k jest ciałem, oznacza to grupę $k \setminus \{0\}$.

Przykład

Odwzorowanie $\mathbb{C} \ni z \xrightarrow{j} \begin{pmatrix} \text{Re } z & \text{Im } z \\ -\text{Im } z & \text{Re } z \end{pmatrix} \in M_2(\mathbb{R})$ jest homomorfizmem pierścieni takim, że $\forall z \in \mathbb{C} : |z| = \sqrt{\det(j(z))}$. Podpierścień

$\mathbb{H} := \left\{ \begin{pmatrix} z_1 & z_2 \\ -\frac{z_2}{z_1} & z_1 \end{pmatrix} \in M_2(\mathbb{C}) \mid z_1, z_2 \in \mathbb{C} \right\}$ jest nieprzemienne ciałem kwaternionów. Tu też $|h| = \sqrt{\det(h)}$, $\forall h \in \mathbb{H}$.

Teraz naszym celem jest detekcja dalszych własności endomorfizmów przy pomocy wyznaczników.

Twierdzenie

Niech $\dim_k V < \infty$ i $f \in \text{End}(V)$. Jeśli f jest surjekcją, to jest bijekcją.

Dowód: Z surjektywności f i wolności V wynika istnienie $\tilde{f} \in \text{End}(V)$, takiego że $f \circ \tilde{f} = \text{id}$. Stąd $\det(f) \det(\tilde{f}) = 1$. Pamiętając o izomorfizmie pierścieni $\text{End}(V) \cong M_{\dim_k V}(k)$, z poprzedniego twierdzenia wnioskujemy, że f jest bijekcją.

Twierdzenie

Niech $\dim_k V = n < \infty$ i $f \in \text{End}(V)$. $\text{Ker } f = 0 \Leftrightarrow \det(f)$ nie jest dzielnikiem zera ani zerem ($\lambda \det(f) = 0 \Rightarrow \lambda = 0$).

Dowód: $\text{Ker } f = 0 \Leftrightarrow f(B)$ jest zbiorem liniowo niezależnym, gdzie B jest bazą V . Zaiste, $f\left(\sum_{b \in B} \alpha_b b\right) = \sum_{b \in B} \alpha_b f(b)$ daje tę równoważność.

Liniowa niezależność $f(B)$ jest z kolei równoważna liniowej niezależności kolumn macierzy $M_{BB}(f)$. Dowrowdy, wynika to z równania $f(c) = \sum_{b \in B} b F_{bc}$ na współczynniki macierzy

$M_{BB}(f) =: F$ i izomorfizmu $V \cong k^n$ zadanego przez bazę B . Jeśli kolumny F są liniowo zależne, to $\exists i \in \{1, \dots, n\}$ i

$\lambda_i \neq 0 : \sum_{j=1}^n \lambda_j F_j = 0$. Wtedy

$0 = \det(F_1, \dots, F_{i-1}, \sum_{j=1}^n \lambda_j F_j, F_{i+1}, \dots, F_n) = \lambda_i \det(F)$, czyli

$\det(F)$ jest dzielnikiem zera lub zerem. Odwrotna implikacja jest trudniejsza, ale można ją udowodnić przez indukcję. ■

Przykład

Macierz $\begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$ rozpatrywana nad:

- 1 $\mathbb{Z}/4\mathbb{Z}$ ma niezerowe jądro $\begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$,
- 2 \mathbb{Z} ma zerowe jądro ($\begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} m \\ n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} m-n \\ m+n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow m = n = 0$), ale nie jest odwracalna bo $\det \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = z$ nie jest odwracalny w \mathbb{Z} ;
- 3 \mathbb{Q} jest odwracalna bo $(\det \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix})^{-1} = \frac{1}{2} \in \mathbb{Q}$.